

Braun Barna

Folyóügy

magyarvalóság egy felvonásiban

DRÁMA

SZEREPLŐK:

MARKÓ,

FIATALEMBER: Harmincas évei elején járó férfiak.

ANYUKA: Harmincas évei elején járó nő. Terhes.

NÉNI: Hetvenes, ősz vidéki néni.
Régi kosztüm. Gurulós szatyor.

BÁTTYA: Jól szituált hatvanas értelmiségi férfi.

ELLENŐR,

TAXIS: Sportgatyás, fehér pólós ötvenes férfiak.

JEGYKEZELŐ: Ötvenes kalauznő.

ÜGYNÖK,

ÜGYETLEN FIÚ: Húszas évei közepén járó fiúk.

Ballagási fehér ing, farmer, VANS cipő, napszemüveg.

POSTÁS: Harmincas férfi.

BOLTOS: Negyvenes, farmernadrágos kapucnis felsős férfi.

BICIKLIS: Biciklis ruha, bukósisak, napszemüveg.

KUTYÁS NŐ,

PICSA: Igénytelen nők. Magassarkú, párdücmintás legging, kínai táska.

VIRÁGOS: Igényes negyvenes nő. Blúz, szoknya, sportcipő.

TELEFONOS

KISASSZONY: Húszas évei közepén járó lány. Férfi ing, harisnya, tornacipő.

PÉNZTÁROS,

JULI: Őszes hölgyek. Fehér pénztáros ruha. Névtábla, szemüveg.

JÁTSZÓDIK:

A 2010-es évek második felében, egy forró nyári napon Budapesten.

INTRÓ

NŐI HANG

(kedvesen): Tájékoztatjuk, hogy az előadást cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti. Nem szükséges tehát bekapcsolva tartaniuk a mobiltelefon készülékeiket. Az előadáshoz jó szórakozást kíván az Intrum Mundi Zrt.

SÖTÉT.

I. SZÍN

TELEFONOS DISZPÉCSERKÖZPONT. IRODABELSŐ. A SZÍNEN MARKÓ ÜL AZ ÍRÓASZTALÁNÁL, SZEMBEN. VICCES KÁVÉSBÖGRÉBEN ÍRÓESZKÖZÖK. A MONITORON SZÍNES POST-IT CÉDULÁK. A BILLENTYŰZET MARKÓ MELLETT. PAPIRSTÓC. FEJÉN TELFONOS HEADSET. MELLETTE ÜRES ASZTAL. HÁTTÉRBE AJTÓ. FELETTE AZ ANALÓG ÓRÁN 8:20

A FIATALEMBERT TELEFONON HALLJUK.

MARKÓ (kimerően), Jó napot kívánok, Markó István vagyok az Intrum Mundi Zrt. megbízásából keresem. Tájékoztatom, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti...

FIATALEMBER: ez most komoly?

MARKÓ (mély levegőt vesz): Kedv...

FIATALEMBER (kómásan): kora reggel?

MARKÓ (arrogánsan): Nézze ez a maga dolga!

FIATALEMBER (ásít): Anyám nem hív ilyenkor...

MARKÓ (sürgeti) Nézze nekem...

FIATALEMBER: Nézze?... de ne vicceljen már... Aki ilyenkor hív, azt én többnyire tegezem.

MARKÓ (határozottan): Ezt... ezt most azonnal fejezze be! Én egy komoly ügygel...

FIATALEMBER (közben feláll az ágyból, fenyegetően):
a lónak a faszát kedves barátom, maga engem kora reggel...

MARKÓ: Munkanap van!

FIATALEMBER: (ajtónyitás hangját halljuk): Szarom én azt le.

FIATALEMBER KÖZBEN FELTÁPÁSZKODIK, AJTÓNYITÁS, VÉCÉFEDÉL HANGJÁT HALLJUK.

MARKÓ (rászól): Ne káromkodjon! Ennek így semmi értelme!

FIATALEMBER: Ennek már egy perce se volt.

VIZELÉS HANGJÁT HALLJUK

MARKÓ (meglepetten a hallottakon kis szünet után): .... ezt fejezze be azonnal!

FIATALEMBER: Mit? (Lehúzza) hogy felveszem a telefont reggel nyolckor egy vadidegen számnak?

MARKÓ (határozottan): A makacs hozzáállását, amivel csak nehezíti a munkánkat és a saját ügyét!

FIATALEMBER BELEÁŚÍT. LETESZI A TELEFONT VALAMIRE, KIHANGOSÍTJA.

MARKÓ (hivatalosan): Okkal hívjuk ilyenkor!

A TELEFONBA CSÖRÖMPÖLÉS, KÁVÉFŐZŐ HANGJA SZŰRŐDIK BE

Kérem, szedje össze magát, és írja a naptárába most, nagy betűkkel, hogy meg kell jelennie az ügyfélszolgálatunkon. Fontos! Bármelyik nap jó nekünk, vá....

FIATALEMBER (felveszi a telefont, idegesen): Tök feleslegesen utasítgat, eszem ágában nincs se felírni, se befáradni, semmi! Más egyebet tehetek önért?

MARKÓ (dühösen): értse meg a héten muszáj, hogy...

FIATALEMBER (megunja, fölényesen): Rendben, rendben... akkor ebben az esetben a viszont hallásra...

VONALHANG, BŰGÁS

MARKÓ leveszi a headset-et, csóválja a fejét, a mellette lévő papírstóc TETEJÉRŐL leveszi a lapot és a stóc alá rakja. A SZOMSZÉD ÜRES ASZTALHOZ, TELEFONOS KISASSZONY LÉP. UDVARIASAN BICCENTENEK. Tanulmányozza az új lapot. Aláhúz ezt-azt. Felveszi a headset-et. klikkel. Megnyom egy gombot a billentyűn. Kicsöng.

MARKÓ: Jó napot kívánok, Markó István vagyok az Intrum mundi Zrt. megbízásából zavarom. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti. Alkalmas az időpont?

ANYUKA (háttérben gyereksírás, higgadtan): nézze már a kollégájuknak legutóbb is elmondtam, és e-mailben is...

MARKÓ (mint apa a kislányához): Asszonyom, khm, így nem jutunk előre, ha nem kommunikálunk egymással.

ANYUKA (felháborodva): Megtenné a fiatalember, hogy nem beszél közbe, és hagyja befejezni a mondatot?

MARKÓ (arrogánsan): Na, ide figyeljen, ennek az a módja, hogy kegyed befárad hozzánk, amit a mai napig (hangsúlyozza) nem-tett-meg.

ANYUKA (okoskodva): Jaj, nem. Ne haragudjon, de az én férjem ügyvéd... ennek az a módja, hogy Önök írnak egy úgynevezett „hivataloslevelet” a bejelentett lakcímünkre, amit önök a mai napig (hangsúlyozza) nem tettek meg.

MARKÓ (indulatosan): Nade... mi ezt régen (hangsúlyozza) megtettük már... és ezt ön is nagyon jól tudja!

ANYUKA (hisztériásan): Hát nem gondolja ugye, hogy hazud...

MARKÓ (atyai szigorra): Na, ennek semmi értelme, asszonyom! Majd ha be tetszik fáradni

hozzánk, tájékoztatjuk a dolgok állásáról. Én most csak erről tudom tájékoztatni.
A viszont hallásra! (indulatosan megnyom egy billentyűt a gépen)

LEVESZI A HEADSETET
(maga elé, alig hallhatóan): Fontoskodó picca.

FEJÉT CSÓVÁLVA LAPOZ EGYET A TÖMBBEN, ARCA ELSŐTÉTÜL. FÚJ EGYET. CINKOSAN
TELEFONOS KISASSZONYRA NÉZ. MÉREGETIK EGYMÁST. MAJD GYAKORLOTTAN Felveszi a
headset-et, kihúzza magát. Kilikkent a gépen. Megnyom egy gombot a billentyűn, várja, hogy
kicsöngjön. Kicsöng.

MARKÓ: Kezét csókolom, Markó István vagy...

NÉNI (felveszi, háttérben utcazaj, buszok mennek. Beleordít): Há... HÁLLÓ? HÁLLÓ??

MARKÓ (folytatja): Kezét csókolom, Markó István vagyok az Intrum mundi Zrt.
megbízásából keresem. Tájé...

NÉNI (valamit megnyom a telefonon, pittyen): Ki? Ki az? Jaj, Gyurika? Te vagy az ugye?
Gyuri! Én nem hallak! Nem hallak!

MARKÓ: Nem, nem... (hangosan) Markó István... tájékoztatjuk, hogy a
beszé....

NÉNI (meglepetten): A televízióból?

MARKÓ (egyre idegesebben és hangosabban): Az Intrum Mundi Zrt-től, egy (gondolkodik)
üggyel kapcsolatban.

NÉNI: Ügy? Jáj... milyen ügy? Ügy? Vágó úr milyen ügy?

MARKÓ (próbál fogalmazni): Csak akkor mondhatom el, ha... azonosítja magát.

NÉNI (nem érti): Mit?

MARKÓ (zavarban): Haaa.... Megtetszik mondani, hogy hívják, és....

NÉNI (hadarva): Balázs Jánosné, Erzsike vagyok, halló tessék, Hálló? Hálló?

MARKÓ: De nem. A születési ideje...

NÉNI (kétségbe esetten): Há' nem hallom (visít) NEM HALLOM! Nem tudok segíteni,
(liheg) sajnálom! (lerakja)

MARKÓ (ismét leveszi a headset-et, megint magában): atyaég.

Lapoz. Magában olvasgatja a lapot, alá-alá húz dolgokat. Felveszi a headset-et, kihúzza magát,
klikkel, billentyűt nyom.

MARKÓ: Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási
okokból rögzíti. Markó István vagyok az Inrtum mundi Zrt.

munkatársa. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti. Tudunk beszélni?

BÁTTYA (háttérben buszhang): Tudunk, de nem fogunk.

MARKÓ (nem érti a reakciót): És... és... miért nem?

BÁTTYA (hivatalos hangon, kimérten): Mert már az utóbbi évben nagyjából ezerszer elmondtam, mi az álláspontom az Önök cégével kapcsolatban, ismételten kérem Önöket, hallgassák vissza a felvételeket, és ne keressenek többet ezzel.

MARKÓ (hivatalosan): De mi is ezerszer elmagyaráztuk már Önnek, hogy Önnek kell minket megkeresnie személyesen, ha azt akarja, hogy ne hívjuk fel Önt többet.

BÁTTYA: Nézze, egészen biztos, hogy nem fogok elmenni Önökhöz, úgyhogy ha nem tudnak nem hívni, hívjanak nyugodtan, de ugyanezt fogom mondani.

TELEFONOS KISASSZONNYAL SZEMEZNEK EKÖZBEN.

MARKÓ (bizakodóan): Nos, akkor tudunk végre egyezkedni?

BÁTTYA (határozottan): Nem, dehogyis.

MARKÓ (naivan): És miért nem?

BÁTTYA KINYOMJA.

VONALHANG.

II. SZÍN

FERENCIEK TERE BUSZMEGÁLLÓ. BÁTTYA éppen kinyomja a telefont, miközben leszáll a buszról. EGY leszálló LÁNY után néz, ahogy a felszálló FIATALEMBER IS (A FIATALEMBER kezében zacskós szendvics, kávé). Összeütköznek a kávé kishíján kiborul.

BÁTTYA: Úgy van, lökjön föl, borítsa rám a kávéját, bassza meg!

FIATALEMBER (kedvesen nyugtatja): De bátyám, maga jött belém!

BÁTTYA: Mert maga direkt megáll itt az az ajtóban, hogy magába menjenek az emberek! (megigazítja magát, elindul, morog) Az anyja kurva valagát lökdösse, barátom!

BÁTTYA EL.

FIATALEMBER FELSZÁLL.

III. SZÍN

TÖMÖTT BUSZBELSŐ. UTASOK. ELLENŐR FURAKSZIK ELŐRE. LÁNY AZ EGYIK SZÉK TÁMLÁJÁT TÁMASZTJA A LÁBÁVAL HÁTULRÓL. FEJÉN NAGY FÜLHALLGATÓ. KINÉZ AZ ABLAKON.

ELLENŐR (ráförmed): Láb!

A LÁNY NEM HALLJA, NÉZ KI AZ ABLAKON. ELLENŐR MEGBÖKI. LÁNY LEVESZI A FÜLEST.

LÁNY (halkan): So-So-Sorry?

ELLENŐR (hangosan): Láb! A lábad bazmeg. Vegyed le! Nem lábtámasz!

LÁNY NEM ÉRTI ELLENŐR MUTOGAT RÁ. LÁNY LEVESZI.

ELLENŐR (meg tovább, maga elő): Hát nem tudja ez, hol a lába... ezek azt hiszik, mindent lehet nekik... Idejönnek és nem tudnak egyenesen ülni se... nem akarja érteni... nem akarja megérteni, hogy a busz nem lábtámasz!

FIATALEMBER utolsó utolsót harap a szendvicsből. Kávét kortyol rá. MOSOLYOG A JELENETEN.

ELLENŐR: Jegyeket bér... há' jóévtvágyat kívánok!

FIATALEMBER (harap): kösznömszépe'

ELLENŐR: de... de ez tilos! Konkrétan nem szabad.

FIATALEMBER (nyel, pofájába vigyorog): Hát akkor büntessen meg!

ELLENŐR (elgondolkodik): de... de... evésér?

FIATALEMBER (kortyol): hát, én gyakorlatilag zabálok!

ELLENŐR: neem...

FIATALEMBER: de hát, maga csak munkáját végzi, nem? Büntessen meg!

ELLENŐR (belegondol): nem... nem... most megbüntetem, maga... maga felteszi... kiteszi Facebookra... Neeem. Le se szállok a buszról, azt rajtam röhög az egész internet... Nehehem. (Leveszi a karszalagját, leszálláshoz készülődik) Aztán... aztán újság, a rádió, a tévé... aztán kirúgnak... azt még maga lesz itt az áldozat. Nehehem. (A busz megáll az Astoriánál) Egyen csak! Vizontlátás.

ELLENŐR LESZÁLL

IV. SZÍN

BUSZ EL. ELLENŐR ÁLL, nézelődik, csajokat fixál, UTÁNUK FORDUL, rágót vesz be, CSÁMC SOG, megigazítja a kabátját. TELEFONCSÖRGÉS. ELLENŐR FELVESZI.

ELLENŐR (csámcsogva): Igentessék.

MARKÓ: Markó István vagyok az Intrum Mundi Zrt. megbízásából keresem. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti...

ELLENŐR: Jahhá, nem járulok hozzá!

MARKÓ: mihez?

ELLENŐR: Hogy rögzítsék, ahhoz!

MARKÓ: mmm...miért?

ELLENŐR: Mert!

MARKÓ: (csönd)

ELLENŐR: (csönd)

MARKÓ: Akkor tájé...

ELLENŐR: Mondom, nem járulok...

MARKÓ (közbevág, mérgesen): nade nekem....

ELLENŐR: Le fogom rakni, ha még egy szót szól.

MARKÓ: (csönd)

ELLENŐR: (csönd)

MARKÓ: nézze...

ELLENŐR: jaaaa.... Aaa... (kiabál) viszonthallás' (leteszi, a maga elé tartott telefont). Na ezt kapd be csíragyerek! He, mit, majd még válaszolatok is mi? A kurva anyátokat, azt.

LETESZI ÉS ELTESZI A TELEFON. ÜGYNÖK JELENIK MEG. KINÉZI MAGÁNAK AZ ELLENŐRT. MIRE A BESZÉLGETÉS VÉGET ÉR KÖZELEBB LÉP.

ÜGYNÖK (lazáskodva): Ő... Szia Uram! Naaa.... bocsika... figylejél', egy ilyen gyors piackutatást megengedsz?

BUSZ JÖN.

ELLENŐR (végigméri): A-a-a, azt én csak nagyon-nagyon lassan szeretem... mi? Cukifiú (Kacsint).

ELLENŐR FELSZÁLL.

V. SZÍN

NÉNI KÖZELÍT ÜGYNÖK FELÉ. ÜGYNÖK ODALÉP HOZZÁ.

ÜGYNÖK (vicceskedve): Kezét csókolom a kisasszonynak!

NÉNI (kétségbeesetten): Ez a felszabadulás tér? Hun a metró itt?

ÜGYNÖK (kedvesen): Ha tetszik felelni pár kérdésemre (kacsint), elkísérem!

NÉNI (egyre kétségbeesettebben): Hun a metró itt? Kedveském! Segítsen! Kérem!

KÖZBEN ANYUKA JÖN GYEREKKEL.

ÜGYNÖK (a mappájára mutat): Ezt előbb gyorsan töltsük ki, kezét csókolom!

NÉNI (felháborodva): Nem értem! Én a metrót keresem!

ANYUKA KÖZBELÉP.

ANYUKA (Ügynöknek): Hagyja már békén! Majd én segítek! Hova teszik menni?

NÉNI (mosolyog): Jaj, de kedves, de kedves.... a Keleti pályaudvarra megyek a vonathoz!

ÜGYNÖK EL.

BUSZ JÖN.

ANYUKA: Jöjjön, kedves, ez a busz jó lesz magának is!

FELSZÁLLNAK A BUSZRA.

VI. SZÍN

BUSZBELSŐ. ANYUKA BABAKOCSIVAL MEGÁLL AZ ELSŐBBSÉGI HELYEN. NÉNI A MÖGÖTTE LÉVŐ ÜLÉSRE ÜL, RÁLÁT A GYEREKRE.

NÉNI (a gyerekeknek): Jaj de drága, hát cervusz, cervusz... jaj, hát zutty és indulunk is, igen, becsukódik az ajtó, igen-igen, hú, hát hova megyünk? Jaj, hát hova megyünk? (gyerek mutogat) Igen, bácsi, ott a bácsi... húdemegy' a buszocska, igeé' (Anyukára néz) hát jaj, hát meg kell zabálni ezt a kisleányt!

ANYUKA (mosolyogva): Tomika, fiú.

NÉNI (elhűl): De, de ez leány. De hajas, de a ruhája... piros! (lesajnálóan) De a piros az... az leányszín!

ANYUKA (kicsit feldühödve, de még mindig kedvesen): Jaj, nem, dehogyis, a piros az nem leányszín.

NÉNI (felháborodva): De, igen, a piros... a piros az leányszín... és a haj.... szóke, hosszú(megvető pillantásokkal méregeti a gyereket).
Lánynak öltözteti. Aztán csodálkozik majd, ha közelebb hajol)
ha „más” lesz, tudja (kacsint)... „olyan”...

ANYUKÁNAK elkerekedik a szeme, nem szól, feladja a gyerekekre a sapkát.

NÉNI (felháborodva): Igen. A mi időnkbe’... akkor még más volt! Igen... még fiúnak nevelték a fiúkat (erőszakosan) fiúnak! bizony! (a gyerekekre néz) Nem baj kicsi kincsem (az anyára néz undorral) nagymamádnak biztos több az esze...

A BUSZ MEGÁLL A BLAHA LUJZA TÉREN, ANYUKA visszafojtott dühhel tolja ki a babakocsit (nem néz a NÉNIre), leszállnak.

NÉNI (közben, az utasok felé, fejét csóválva, maga elé dühösen): pirosat... fiúra... ez hülye ez... ez... buzit nevel a gyerekéből... pirosat...

SÖTÉT

VII. SZÍN

POSTA. MUNKAÁLLOMÁSBELSŐ. POSTAI GÉPEK, KASSZA. ÍRÓASZTALNÁL POSTÁS ELHÚZOTT FÜGGÖNYÉL GÉPEL, LEVELEKET, KÉSZPÉNZT, CSEKKEKET PAKOLGAT. AZ ASZTALON KÁVÉ. NYITNI KÉSZÜL. MEGCSÖRREN A TELEFONJA.

MARKÓ (fáradtan, gépiesen): Markó István vagyok az Intrum Mundi Zrt. megbízásából. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti... (olvassa) Rácz Lajossal beszélek?

POSTÁS (kis gondolkodás után): Nem, én az asszisztense vagyok, miben segíthetek?

MARKÓ (meglepetten): Egy fontos ügyben kell személyesen beszélnem Rácz úrral, tud nekem segíteni?

POSTÁS (megjátszott kedvességgel): Pillanat türelmét kérem, szólok neki!

MARKÓ: Köszönöm!

POSTÁS LETESZI A TELEFONT MAGA MELLÉ, GÉPEL EGY KICSIT, MAJD FELVESZI.

POSTÁS: Rácz úr azt üzeni, hogy nem ér rá ügyekre, azt kéri, pontosítson.

MARKÓ (zavartan) Hát... ez egy fontos ügy, ami csak az Intrum Mundi Zrt-re és rá tartozik.

POSTÁS (fontoskodva) Intrum Mudni? Megkérdezem!

MARKÓ (mit se sejt): Rendben!

POSTÁS Leteszi a telefont maga mellé, megvetően ránéz, belekortyol a kávéba, ízlelgeti, A GÉPÉN NYOMKOD, felveszi.

POSTÁS (ripacsmód sajnálkozva): Nem, nem, nem... sajnós nem ismer se Intrumot se Mundit, sosem hallott ilyenről.

MARKÓ (mérgesen): De, de tudnia kell, hisz hívtuk többször, beszélünk!

POSTÁS (szolgálatkészen): Megkérdezem még egyszer! Jó?

MARKÓ (biztatja): Nagyon kedves!

POSTÁS Leteszi a telefont maga mellé, nagyot krárog, JELSZÓT ÍR BE, DÚDOLGAT.

POSTÁS (határozottan): Azt üzeni, hogy legyen kedves mondja meg a főnökének, hogy ne hívják többször!

MARKÓ: (valamit sejt): Érdekes... nem adja át a telefont neki?

POSTÁS: pillanat (nem teszi le, nagy levegőt vesz, kifújja) Nem, nem kíván Önnel beszélni, üzenetet hagyhat!

MARKÓ (mérgeződik): Kezdem azt hinni, hogy átver engem.

POSTÁS: Nem, Rácz úr tényleg nem tudja, miért zaklatja az Intrum Mundi Zrt. egy ügyvel.

MARKÓ (leesik neki, keménykedve): Maga szerint ez vicces, mi?

POSTÁS (kikéri magának): Nézze ,én csak a munkámat végzem, hogy üzenetet vagy nem?

MARKÓ (sértődötten): Nem, nem hagyok, viszont hallásra, Rácz úr!

POSTÁS LETESZI A TELEFONT. ELÉGEDETT MOSOLLYAL ELRENDEZI A MUNKAÁLLOMÁST. NYIT.

VIII. SZÍN

POSTA KÍVÜLRŐL. POSTÁS KINYITJA AZ ABLAKOT. INT A SORBAN ÁLLÓKNAK.

POSTÁS (félhangosan, udvariasan): Ide is lehet!

ANYUKA ODATOLJA A BABAKOCSIT.

POSTÁS (kedvesen, mosolyogva): Kezét csókolom! Miben segíthetek?

ANYUKA: Jó napot kívánok, egy levelet szeretnék átvenni, (hangsúlyozza) doktor Péterffy Ádám néven érkezett, elvileg ide, önökhöz. Itt az értesítő.

POSTÁS (elveszi): Igen, látom. (visszaadja) Meghatalmazást hozott-e az úrtól?

ANYUKA (meglepetten): Meghatalmazást? Milyen meghatalmazást?

POSTÁS (hivatalosan): Sajnos, az ilyen, tértivevényes, ajánlott küldeményeket, mint ez, a csak a címzettől kért, két tanú jelenlétében aláírt meghatalmazással adhatom csak át önnek (végigméri), asszonyom.

ANYUKA (kérőn): De... de... ne csinálja már, a férjemnek jött. Doktor Péterffy Ádámnak. Nem voltunk otthon... nagyon fontos levelet várunk... ennek kell lennie!

1

A GYEREK SÍRVA FAKAD

(idegesen, gyanúsítva) Nagyon kérem, ne szívózzon velem.
(gyerekhez) Jól van kicsikém, mindjárt megyünk, mindjárt megyünk!

POSTÁS (kedves arroganciával): Nézze, asszonyom, igazán sajnálom, de nem tehetek Önért semmit, sajnós engem köt a szabályzat Legyen kedves hazafáradni, és kérni a kedves férjétől, (hangsúlyozza) doktor Péterffy Ádám úrtól egy meghatalmazást, melyet két tanúval aláíratnak, akár a szomszédokkal. (lesajnálóan) Tényleg nem nagy dolog, az interneten rengeteg sablonszöveget talál. Akár kézzel is megíratják. Formaság az egész.

ANYUKA (hisztérikusán bepróbálkozik): Kérem, tegyen kivételt, itt a személyigazolványom (kapkodva előrántja a táskájából a személyigazolványát), látja: Péterffy-Kocsis Melinda, a férjem nevére jött a levél... de az ingatlan, az is közös... tudja... bank...érte...átvehetem...kérem szépen, adja át azt a (hisztériásan) rohadék levelet!

POSTÁS (határozottan): Drága asszonyom, nagyon kérem, értse meg, én elhiszem, hogy a férjének jött a levél, de ettől még nem adhatom oda magának meghatalmazás nélkül. (főlényesen) Nem én találom ki a szabályokat! Ha nem tartom be, engem innen kirúgnak. Érti? Kérem, szíveskedjen ezt tudomásul venni. (kihúzza magát) Más egyebet tehetek Önért? Életbiztosítás? Szerencsejáték? Sorsjegy? Akciós postai megtakarítási csomagjaink érdeklik-e esetleg? Csomag kávé? (gyerekre néz) Csokika?

ANYUKA (jelenetet rendez): Maga ezt élvezi, mi? Hazaküldi... a negyven fokban megdögleni... a terhes anyát... a kisgyerekekkel... mi? Maga nem hallja, ahogy sír? (gyerekhez hajol) Mindjárt megyünk kicsim, mindjárt megyünk! (könnyeivel küszköd) Tessék! Nézze, hogy sír! Most mibe tellene magának odaadni azt a levelet mi? Mibe tellene kivételt tenni? Mi? Semmibe! Csak a rosszindulat beszél magából, igen! Még hülyének is néz maga... nőgyűlölő... maga... kegyetlen állat!

POSTÁS (visszafojtott dühhel): Asszonyom, kérem, nyugodjon le, legyen kedves! Értse meg: sza-bály-zat. Én szívesen odaadnám magának a küldemény, de ez egy postahivatal. Ha megteszem, engem innen kirúgnak. Érti? Ön sem akarná elveszíteni az állását egy értetlen ügyfél miatt! Kérem, vegye ezt tudomásul, nyugodjon le, és hozzon egy meghatalmazást a doktor úrtól.

ANYUKA (könnyes arccal, teátrálisan) Na... ne...na ne jöjjön ezzel! Hogy még én miattam rúgják ki?! Mi? Egy gyerekes.... terhes anyukát nyilvánosan megalázní... a postán? (lehajol a gyerekhez) De nem hagyjuk annyiban! Az én férjem... ügyvéd! Azt hiszi, megússza ennyivel? (a gyerekhez) Gyere, kincsem, menjünk! Nem szeretnek itt minket. A viszont látása, maga utolsó bunkó!

ANYUKA kiviharzik a gyerekekkel.

Közben a sorban a BOLTOS következik. CSEKKFIZETÉS. BOLTOS a csekket POSTÁSNAK NYÚJTJA elveszi, beteszi a gépbe, mondja az összeget, BOLTOS a pénztárcájához nyúl, kiveszi a pénzt, a pultra teszi, POSTÁS elveszi.

POSTÁS: Másvalamit parancsol? Életbiztosítás, akciós postai megtakarítás érdeklí-e?

BOLTOS (vicceskedve): hát igen.. egy kis megtakarítás... az jól jönne...

POSTÁS (a megfelelő fiókhöz nyúl, kihúzza, monoton hangon): Akkor milyen csomagot ajánlhatok önnek, mik az elképzelései?

BOLTOS (visszakozik): jaj...jaj... nem csak vicceltem, tudja...

POSTÁS (komolyan): Nem. Nem értem, most szeretne megtakarítást vagy nem?

BOLTOS: Fú, hát ahogy Ön gondolja, úgy nem, köszönöm.

POSTÁS (nem érti): Miért, Ön hogy gondolja?

BOLTOS: Hát tudja, hogy kapok egy kis megtakarított pénzt (zavarban) ... érti... megtakarítást...

POSTÁS (mint egy hülyéhez): Én pontosan tudom, mi az a megtakarítás és egyáltalán nem így működik ez minálunk...

BOLTOS: Tudom, tudom, csak vicc volt, bocsánat.

POSTÁS (morcosan): Ez egy posta, nem cirkusz! Viszlát! Következő?

IX. SZÍN

BOLTOS kilép a postáról, elindul. Megszólal a telefonja. Ismeretlen számot jelez a kijelző. Tanakodik, hogy felvegye-e. Felveszi.

ÜGYETLEN FIÚ: Őőő (olvassa) tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti. (kis csönd) Öhhöm.. khm... Szép... köhmm... Álmos? Urat keresem.

BOLTOS : Vele beszél, miben segíthetek?

ÜGYETLEN FIÚ: (lazáskodva): höÖ... khm. Magának (nyomatékosan) tényleg ez a neve?

BOLTOS: Igen, parancsoljon.

ÜGYETLEN FIÚ: HöÖ... khm. Na, khm. Az Intrum Mundi Zrt. megbízásából keresem, öhm, tudunk beszélni?

BOLTOS: Attól függ miről!

ÜGYETLEN FIÚ: Önnek van egy tcsz... öÖ... ü-ö- ügyeeee... ugye, höhö, khm..hmm...ami még rendezésre vár.

BOLTOS: (szigorúan): Milyen ügy?

ÜGYETLEN FIÚ: Aaaa... fontos ö...ő... nagy-nagyon fontos!

BOLTOS: Oké, hallgatom!

ÜGYETLEN FIÚ (zavarban): Nem, ő... nem mondhatom el önnek a telefonba, nem lehet, ő, ugye... Szép Álmos-sal (visszafojtott röhögéssel) besz-besz-beszélek?

BOLTOS: Igen, parancsoljon!

ÜGYETLEN FIÚ (visszatartja a nevetését): Őőő a kedves anyja nevét és aaaaaa születési idejét elárulná?

BOLTOS (keményen): Nem.

ÜGYETLEN FIÚ (haverkodva): De őő... de akkor ugye megmondhatnám, mivel keresem... na?

BOLTOS: Akkor viszont nem érdekel.

ÜGYETLEN FIÚ: De fontos. Ő... Fontos.

BOLTOS: Jó, ha fontos, akkor fontos.

ÜGYETLEN FIÚ: (Csend)

BOLTOS: (Csend)

ÜGYETLEN FIÚ: (Papírsercegés)

BOLTOS: (Csend)

ÜGYETLEN FIÚ: (Sercegés, suttogás)

BOLTOS: (Csend)

X. SZÍN

FORDUL A SZÍN. AZ ÜGYETLEN FIÚT LÁTJUK MARKÓ TÁRSASÁGÁBAN, MARKÓ ÍRÓASZTALÁNÁL.

ÜGYETLEN FIÚ: Itt... itt...Itt van?

BOLTOS: Itt.

ÜGYETLEN FIÚ: (Csend)

BOLTOS: (Csend)

ÜGYETLEN FIÚ: Hát ó... de nem mondhatom el!

BOLTOS: (sztoikusán): Jó, akkor ne mondja el!

ÜGYETLEN FIÚ: De akkor ilyenkor van az, hogy (megembereli magát) khm... bizony be kell fáradnia az ügyfélszolgálatra!

BOLTOS: Nem fáradok be.

ÜGYETLEN FIÚ: De ha nem, akkor őőő (vicceskedve) baj lesz!

BOLTOS: Akkor baj lesz. Tudok érdemben beszélni valakivel? A felettesével? Mert ez így nagyon gáz!

ÜGYETLEN FIÚ: Őőő...

ÜGYETLEN FIÚ LEKAPJA A FEJÉRŐL A HEADSET-ET TANÁCSZTALANUL NÉZ. MARKÓ MEGNYOM EGY GOMBOT AZ ASZTALÁN. BONTJA A VONALAT. ÜGYETLEN FIÚ ZAVARBAN ÜL.

MARKÓ (betanult hangon, kedvesen nyugtatja): Nagyon szépen köszönöm, hogy befáradt és lefolytatta a próbabeszélgetést. Döntésünkről két munkanapon belül, telefonon értesítjük.

ÜGYETLEN FIÚ (hebeg-habog): Én... ha... esetleg.

MARKÓ (mímelt kedvességgel): Igen, esetleg? Parancsoljon!

ÜGYETLEN FIÚ: Ha esetleg még egyszer újra megpróbálkozhatnék...? Egy könnyebb...

MARKÓ (határozottan): Nem, köszönjük szépen, eleget láttam, a kollégákkal kielemezzük majd a rögzített beszélgetést, és eldöntjük, hogy cégünk igényt tart-e a munkaerőre.

ÜGYETLEN FIÚ: De hát, hallotta, mekkora parasztköcsög volt már a csávó. Nemár' hogy egy ilyen miatt ne vegyen fel!

MARKÓ: Nézze, legyen kedves....

ÜGYETLEN FIÚ: Hát nekem pedig a tesóm azt mondta, hogy innen már nem fognak szívózni velem. De maga... direkt hívta fel ezt a seggfejet...

MARKÓ: Legyen kedves kifáradni Retkes úr! Két munkanapon belül értesítjük.

ÜGYETLEN FIÚ (felpattan): Akkor meg minek hívnak ide, ha úgylis tudják, hogy nem kellek? Hm? Tudom én, hogy megy ez... (fogja a nagy túratáskáját, maga elé) már rég megvan, melyik csókos kis gecit veszi fel... na a viszontlátás! (Maga elé) seggfej!

ÜGYETLEN FIÚ KIMEGY, BECSAPJA MAGA MÖGÖTT AZ IRODAAJTÓT. MARKÓ FÚJ EGYET. LAPOKAT RENDEZ, KÖZBEN TELEFONOS KISASSZONNYAL KACSINAT ÖSSZE, AKI MÉREGETI, BÓLOGAT, MOSOLYOG. EGY KORTY KÁVÉ UTÁN TELEFONÁLÁSBA KEZD.

MARKÓ: Markó István vagyok, az Intrum Mudi Kft. munkatársa. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti... Ön Katona Bálint?

TAXIS: (autózás hang, rádióhang, rövid csend)
Hát ugye, mihez képest?

MARKÓ (zavarban): Ömm tessék?

TAXIS (határozottan): Mondom mihez képest?

MARKÓ: Mit mihez képest, ne haragudjon... de nem értem.

TAXIS (nevetve): Akkor mindegy... a viszont...

MARKÓ (kérdőre vonja): Ön most viccel?

TAXIS (nyugodtan): Nem, Ön viccel.

MARKÓ (határozottan): Ez nem vicc! Egy nagyon komoly dologgal kapcsolatban keresem Katona Bálint urat!

TAXIS: Rossz neki.

MARKÓ: De maga az, nem?

TAXIS: De.

MARKÓ (gúnyosan): Akkor nagyon humoros, hogy letagadja magát kapásból!

TAXIS (hülyére veszi): Mondtam én, hogy „hallo nem vagyok Katona Bálint”? Mert nem mondtam!

MARKÓ (tényleg megkérdezi): Most akkor maga az vagy nem?

TAXIS: Mihez képest?

MARKÓ (kiborul): Na, hagyja ezt azonnal abba, válaszoljon igennel vagy nemmel!

TAXIS: (nyugodtan): Jó

MARKÓ: (Csend)

TAXIS: (Csend)

MARKÓ: Itt van?

TAXIS: Nem.

MARKÓ (teljesen kész): Na, idefigyeljen humorzsák, nagy bajban van, úgyhogy ne gúnyolódjon, hanem mondja meg világosan, hogy az akivel most beszélek, az Katona Bálint-e?

TAXIS (flegmán): Azzal kezdtem.

MARKÓ: Mivel?

TAXIS: Hogy bemutatkoztam, ahogy maga is, most jön az, hogy, elmondja, mit szeretne tőlem!

MARKÓ (nem enged a negyvennyolcból): Először is azt, hogy azonosítsa végre magát!

TAXIS: Oké, mivel?

MARKÓ: Ön Katona Bálint?

TAXIS: Mihez képest?

MARKÓ (még mindig nem kapcsol): Na jó, akkor ha ön szerint ez vicces, én ugyan nem beszélek tovább magával, szóval emberelje meg magát, vagy lerakom!

TAXIS (kiröhögi): Nézze, fel se kellett volna hívjon, szóval tegye le nyugodtan!

MARKÓ (hivatalos hangon): De nekem azonosítanom kell magát!

TAXIS (biztatja): Akkor gyerünk!

MARKÓ (minden meggyőző erejét összeszedve): Utoljára felteszem a kérdést: Ön Katona Bálint?

TAXIS: (mintha tényleg komoly kérdés volna): Nézze mi-hez-ké-pest?

MARKÓ (visszafojtott de őszinte dühhel): Na jó, akkor tudja mit, nem szarak... khm... szórakozom magával, hanem jogi útra tereltetem az ügyet!

TAXIS: Tereltesse ahova akarja!

MARKÓ (majd felrobban): Azt ku.... hmkn nagyon meg fogja bánni! És... és... itt én most segíteni akartam magán... de ha nem hagyja... legyen, ahogyan akarja a viszont hallás...

XI. SZÍN

A TAXIST ÉPPEN A BESZÉLGETÉS VÉGÉN LÁTJUK MEGÁLLNI EGY IRODAHÁZ ELŐTT, AHOL AZ ÜGYETLEN FIÚ VÁRJA NAGY TÚRATÁSKÁVAL.

TAXIS (szórakozottan): Na, jó napot az úrnak! Na, mi van, hozza az egész irodát magával? Höhö? Mi? A gépeket? A nyomtatót? Höhö.

ÜGYETLEN FIÚ (feldúlt, nem veszi a lapot, halkán): Jó napot.

TAXIS (maga elé): Hejjj-hejj de szomorúak vagyunk.. (hangosan) hehe... felmondott a titkárnő? Höhö. Na, dobjad be nyugodtan hátra (a táskára mutat), azt pattanj be előre!

A TÁSKA A HÁTSÓ ÜLÉSRE KERÜL BEÜLNEK A TAXIBA. TAXIBELSŐ.

TAXIS (vicceskedve): Na, hol ássuk el a hölgyet? Mi? Hehe. A Margitsziget? Hehe. Csepel? (nevet)

ÜGYETLEN FIÚ (savanyúan): Kelenföldre megyek.

TAXIS (nem veszi észre magát): Ja, jól van, hehe, jól van.

A TAXI ELINDUL. TAXIS TÖBB SZÜNETET TART A MONOLÓGJA KÖZÖTT, ÜGYETLEN FIÚ SZÓ NÉLKÜL BÁMUL KI AZ ABLAKON.

TAXIS: Ezt a kurva meleget. Hát basszameg. Hát nem? Hát mit szólsz hozzá?

Hát nem meg kell döglenni? Én nem is értem, bazmeg, húsz éve taxizom, de ennyire kurva meleg még nem volt. Nem tudom, hogy te hogy látod, öreg, de szerintem ez nem véletlen. Bizony, nem véletlen!

Itt „valakik” direkt szórakoznak az időjárással.

(ÜGYETLEN FIÚRA NÉZ) Tudod, „a valakik” (az orrára mutat). Tudod... a faszom légkondik. Vágod. Kell, hogy kurva meleg legyen, különben ki a fasz venné meg ezt a sok légkondit. Tudod, mennyi áramot zabálnak ezek? Hm? Nekünk is van. Most vettem. Egy kurva vagyon volt. Alig lehetett beszerezni, hogy basszák meg. De az asszonymnak melege van. Érted. Melege van. Hát mondom neki: anyukám, nem baszol, hogy nyáron meleg van. Szard is le mindjárt, hogy én meg itt cseszem az egeret ebben a kurva taxiban a nap 12

órájában. Ja. Itt is kurva hideg van biztos. (felnevet, majd komolyan)
Nincs benne légkondi egyébként. Bocs. Kurva drága a benzin.
Meg nem kötelező... bár, még kitalálják nekem a végén, hogy ezt is
bele kell tenni. Mert a kurva utasnak semmi nem jó.
(ÜGYETLEN FIÚRA néz) Jó, nem te, te jó gyerek vagy. De a többség.
Érted, a seggét azt hiszi, ki kell nyalnom... Jó ebből élünk persze, de
azért kurvára elég legyen már... Pár éve ez az átfestés faszág, ilyen
engedély, olyan papír... Bazmeg lassan a kurva istennek is fizetni kell,
hogy az ember dolgozhasson... érted, hogy dolgozhasson. Hülye
gecik ezek bazmeg... mind. Mindegy nekem melyik oldalon állnak
ezek a faszszopó idióták. Mit kellett ezeknek dolgozni életükben,
nem? Mit tudják ők, milyen az a munka? Mi? Milyen az, amikor
elindulnak otthonról...(elgondolkodik) otthon... Már akinek van
tisztességes otthona, ugye... Hát nekem már olyanom sincs... Érted,
reggel mikor elindulok, az asszony még alszik... A faszt alszik,
csak játssza, hogy rám se kelljen nézni. A légkondi, az meg kell
bassza meg. Mert otthon dolgozik. Ilyen jogi tanácsadó vagy mi a
faszom... telefonálgat meg tele van a lakás ilyen geci monitorokkal.
Láttál már ilyent? (nevet) Nem elég neki, egy. Rögtön kettőt dug a
kurva laptopjára... érted. Kerülgetem a kurva monitorjait a
lakásban... aztán csak a lányomtól kapok puszit mielőtt elindulok. Az
bezzeg imád! Nyolc éves. Tiszta anyja... annyi különbséggel, hogy ő
még szeret. Na nem ezért, én sem szeretem már az asszonyt. (nevet)
Nehem. Na. Rég nem megy ez már... érted... az... pedig a
második... ja... a második... Tudod, hogy van ez, csak a gyerek
legyen meg, aztán ha megvan, mintha nem is lenne hirtelen farka az
embernek... érted... mintha bent hagyta volna... (hosszan
gondolkodik) Meg ilyeneket mond, hogy „apu”. Így szólít. De
mondom neki, nem vagyok az apád bazmeg. Ez rájön a szájára
mindig, mi... más meg nem... huuu de nem ám. Vagy öt éve semmi.
Érted bazmeg? Semmi. Hát a saját feleségem... azt semmi... érted...
ennyi. (hosszan gondolkodik) De mindnek ez kell: ennyi vagy. Csináld
föl, legyen meg a gyerek, legyen ház, ha lehet akkor Budán,
meg legyen benn a Merci a garázsban... azt jónapot... Akkor aztán
már csak egy légkondi kell, hogy dolgozni tudjon... Hehe... azt
szevasz... Ennyi... Mind ilyen... de én már megszoktam. De tudod,
leszarom... Hát férfiak vagyunk vagy mi. Nem? ... Te bazmeg, de
hova is megyünk? Ja... Kelenföld... Ja (kis szünet) De mire való az
internet, nem?... Rosszlányok.hu... Hú bazmeg, na az igen. Ott olyant
kapsz... 15-ért... érted. A lakásán fogad, ilyen szolid kis garzon, a
belyárosban. Érted. Ha kéred üdítővel vagy sörrel vár. Apám! 15-ért
előtte utána lezuhanyzol... Egy óra-két óra... attól függ. Érted. aztán
már szebb a világ... Erika 25. Bazmeg. Azzal mindent lehet. Érted.
Hát komolyan nézz utána, ha jót akarsz magadnak... ja ez van... de
nem... a faszom akar válni. Hogy ezt is elvigye, amim van. Az autót?
Nem. ... Meg... a szegény gyereket nagyon megviselné, azt meg
azért csak nem akarom (meghatottan nyel). Ő a mindenem. Jaj,
nagyon szép lány. Meg okos is. Mondom tiszta anyja. Csak ő még
szeret... hát ez meg mi a kettébaszott faszt csinál. Bazmeg!

(kiordít a BICIKLISRE) Mi a jó kurva anyádat csinálsz csíragyerekek!

Anyádba vágjál be, bassza meg, ne élém! Nem látod, hogy piros a lámpa, mi? Zöldgeci! (ÜGYETLEN FIÚNAK) Mi a faszt képzelnek ezek magukról... faszom... menjen a járdán, bassza meg, érted, elbaszom, mert élém vág, mert nem ismeri a kreszt a kisköcsöggurvaanyja, apuci vett neki fényes bicajt azt engem sittelnek le a gecibe! (BICIKLIS mellé áll, kiordít) mi a kurva istent csinálsz, bazmegköcsög! Nem látod, hogy piros a lámpa, kistetü?

BICIKLIS Na, jó vagy papa! Über király. Mi? Érted bazmeg! Szálljál ki, aztán itt keménykedjél. Puhafaszú taxisgeci!

TAXIS Hogy a kurvaanyádat bassza teherbe! Mit pofázol te nekem, köcsög?

BICIKLIS Zölded van öreg, húzzál csak jobbra a picsába!

TAXI EL.

BICIKLIS LEÁLL A JÁRDÁRA. MEGFORDÍTJA A KAMERÁT A FEJÉN. FACEBOOK ÉLŐ. KÉT NÉZŐ. HALKAN A SZOMSZÉDOK ZENÉJE INDUL.

BICIKLIS: Na tessék, már megint nem azt hiszi neki van igaza? Pedig láttatok, szabályosan jöttem balról a sávomba. Ezek azt hiszik, hogy övék az út. Főleg a taxis. Az, lehúzni a külföldit, pörgetni az órát, meg szennyezni a környezetet azt lehet. De rohadtul fel tudom húzni magamat ezen. Bocsi. Na. Mindegy. A lényeg: közlekedjünk mindig szabályosan, nehogy ezeknek a patkányoknak legyen igaza. Ezért csináltam meg, majd nézzétek meg a blogomon, hogy minden közlekedési helyzetben mit kell csinálni. Fent van. Nézzétek meg. Tájékoztatók! Járjatok biciklivel. Én most kiszállok, fújok egyet. Horváth Attila „atesz” voltam, ez pedig a citybicaj.hu blog – a város bicajon. Sziasztok!

A BICIKLIS KINYOMJA A TELEFONON AZ ÉLŐT. ÜZENETET KAP. FELCSILLAN A SZEME. KÖRÜL NÉZ, A TÁVOLBAN MEGLÁT VALAMIT. A JÁRDÁN INDUL EL. A KAMERA KÉPÉBŐL LÁTJUK AHOGY A GYALOGOSOK MÉLTATLANKODVA KITÉRNEK ELŐLE. MEGÁLL A BOLT ELŐTT. BEMEGY A BOLTBA.

XII. SZÍN

KISBOLTBELSŐ. PIROS POLCOK. BICIKLIS NÉZELŐDIK.

BICIKLIS (foghegyről): Elnézéstbocsi', nem tudod, hogy az óvszereket hol találom?

BOLTOS SRÁC: Nade Uram, ez egy CBA.

BICIKLIS ÉRTETLENKEDVE EL.

KUTYÁS NŐ JÖN, EGYIK KEZÉBEN KIS SZŐRŐS KUTYA, A MÁSIKBAN ÉTELES DOBOZ. HÁTTÉRBE PÁR.

KUTYÁS NŐ (foghegyről): Szia, bocsi, egy zacskótok van véletlenül?

BOLTOS SRÁC (végig méri, flegmán): azt mi az a zacskó?

KUTYÁS NŐ: Hát tudod. Ilyen ekkora (mutatja mekkora) műanyag izé, amibe ilyen dolgokat lehet tenni.

BOLTOS SRÁC: Az nem zacskó, abba a kifliket szoktuk tenni, amire maga gondol, az a reklámtasak.

KUTYÁS NŐ: Akkor bocsanat, egy reklámtasakot kérek.

BOLTOS SRÁC: Jó, de akkor tessék szíves lenni eldönteni, hogy kicsit szeretne vagy nagyot!

KUTYÁS NŐ: A kicsi elég lesz.

BOLTOS SRÁC (kioktatja): Akkor mit?

KUTYÁS NŐ: Akkor egy kicsi reklámtasakot légy szíves.

BOLTOS SRÁC: Na, tetszik látni, hogy megy ez! (letépi) 20 Ft lesz!

SÖTÉT

XIII. SZÍN

ÜGYETLEN FIÚ ÉRKEZIK. LIHEG. LEÜL EGY ÜRES HELYRE. KÉSŐBB A VONAT IS ELINDUL, NÉNI VONSZOLJA BE MAGÁT A KABINBA. ÜGYETLEN FIÚ MELLÉ ÜL. HÁTTÉRBE ZENE, FIATALOK ZSIVONGNAK.

NÉNI (maga elé): Borzasztó. A sok fiatal. Hova megy ez a sok fiatal? Rongálják csak a vonatot. A szép vonatot. Mi? Mekkora táskája van, magának. E! ide se férek. E! Jaj, ez a zsvongás... Borzasztó... Hova megy maga? Mi?

ÜGYETLEN FIÚ: Sopronba, VOLT fesztiválra.

NÉNI: Borfesztivál?

ÜGYETLEN FIÚ: (motyóját szorongatva): Nem, VOLT.

NÉNI:(fölköszönve): Vót'... Ilyen nem vót'... nálunk. Meg internet se vót', tévé se azt mégse mentünk sehova... Borzasztó... Azt hittem má' vót'... fiatalok... de mit csinálnak ezek ott, mi? Vót-vót'... maga is oda megy! Mi? A vótra'!... Azt hun alszik? Mi? A Fődön'?!

ÜGYETLEN FIÚ (megszeppeven) Sátorban.

NÉNI: Sátorba'... sátorba alszik ez mind?

ÜGYETLEN FIÚ: (elfordul): biztos.

NÉNI: Vagy a fődön'... Biztos a fődön'.. Borszasztó... Vót'... (hosszan gondolkodik) Sátor... Az drága... A sátor... Honnan van magának sátorra pénze, mi? Meg a vót' jegyre? (mérgeesen) Honnan van ezeknek mind pénzük' sátorra? Meg drogra? Hm? Vót'. Internet...drog... meg vót'. (egyre dühösebben) Nem tudják ezek. Nem neveték' ezeket meg. Hülyegyerek. Vót'. Honnan van pénzük ezeknek mi? (rájön) kűfődiek', biztos kűfődiek'. Azoknak van pénzük', (duzzogva) a kűfődieknek'. Vagy kint dolgoznak a szüleik (morogva) a hazaárulók... (bekattan neki) Vót' maga katona? Nem vót' mi? (röhög) há' biztos nem vót'... (mérgeesen) Az kéne, újra. Katonáság, Ott megtanúnák'. Ott megtanúnád'! Kölyök! Vót... (szétnéz) a kurvák... (már kezd vérben forogni a szeme, halk dühhel) Mocskos kurvák! Nézze meg ezeket: kurvák! Ne is legyen gyereke az ilyen kurváknak... (hosszas csend) Vót... Munkanapon! (elszörnyed) Munkanapon! Vót'! Amíg más meg dógozik'! (Rátámad a srácra) mé' nem dógozik', mi? Munkanap van! Dógozzon'! Vót' van, a munka az meg nincs, mi? Munka az nem, mi? (Nagyon dühösen) kurvázás meg drogozás igen! Mi? Megy kurvázni a vótra' mi? Mi? Válaszolj!!! Kurvázol, mi? Tanúszté' biztos... a pénzünk'... most meg kurvázol! Mi? Drogot zedsz, mi? A pénzünk'... Válaszolj te!

ÜGYETLEN FIÚ SZŐ NÉLKÜL FOGJA A CUCCAIT ÉS ELINDUL HÁTRA

NÉNI: Ki mondta hogy, feláhatsz' mi? Tiszteletlen az idősekkel!!! Kurvázik! Drogot szed! A szar! Ezé tartunk itt! De majd meglátod (kinéz a közönségre, körbe néz) majd meglátjátok!

XIV. SZÍN

FORDUL A SZÍN, ÜGYETLEN FIÚ A MÁSIK VAGONBAN KERES HELYET. VIRÁGOS ÉS KUTYÁS MELLÉ ÜL LE. VIRÁGOS A KUTYÁT NÉZI MEREDTEN. A KUTYA HIRTELEN FELUGAT AZ ÜGYETLEN FIÚRA MOROG.

VIRÁGOS: Nézze, ne haragudjon, allergiás vagyok a kutyákra!

KUTYÁS NŐ (fintorogva méregeti, foghegyről): A virágokra azokra meg nem, igaz?

VIRÁGOS (dühösen): Nem, képzelje, csak a kutyákra... tehetek róla? Amúgy meg így nem is szállíthatná az ebet! Nem szabályos!

KUTYÁS NŐ (tényszerű): Teljesen megfelel a MÁV utazási szabályainak (a kutyának) van jegyünk is, igaaaz'?

VIRÁGOS (kioktatja): És a póráz? Ha? Szájkosár hol van? Ha?

KUTYÁS NŐ: Zsuzsika, nem harap!

ÜGYETLEN FIÚ (csóválja a fejét): A szabály az szabály.

KUTYÁS NŐ (túlerővel szemben): Jól van jól, elég! Elég a kioktatásból (előveszi a szájkosarat, remegő hangon), szegény kiskutya, szegény. Bántják, csak bántják ezek a csúnya, rossz emberek. Jól van (felkerül a kosár) ...kis csönd... na na így jobb? Hogy szenved ez a drága állat? Mi? Így jobb? Mi? Jó nézni maguknak? Mi? (Kutyának) gonoszok, ugye... (pár perc múlva) nem bírom nézni... nem bírom (leveszi)!

VIRÁGOS (odaböki): A kosár marad, vagy szólok a kalauznak!

KUTYÁS (kiakad): Maga...maga nem is a kutyákra, maga az emberekre allergiás!

VIRÁGOS (elfordul): Csak az ilyenekre, mint maga! (halkan) Az ilyen simlisek elől mennek nyugatra a fiatalok... (elhúzta a táskáját is).

KUTYÁS (elfordul ő is): Szerintem meg pont a magafélék elől... mit képzels... (elfordítja a kutya fejét).

JEGYKEZELŐ LÉP A KOCSIBA.

JEGYKEZELŐ (seriffesen): Új felszállók menetjegyét kérem ellenőrzésre felmutatni.

NÉMA JÁTÉKBAN LASSÍTOTT FELVÉTELBE KERESI A JEGYÉT A KÜLÖNBÖZŐ GENERÁCIÓK A MAGUK MÓDJÁN. AZ ÜGYETLEN FIÚT ÁLLÍTTJA MEG ELŐSZÖR MENET KÖZBEN. LAZÁN ELŐKAPJA A JEGYET A FARZSEBÉBŐL, KÖZBEN A KALAUZRA FINTOROG, A JEGYKEZELŐ VÉGIGMEGY A VAGONON. KEZEK NYÚLNAK, MUTATJÁK A JEGYET, FOROG A TOLL, KALAUZ MINT EGY ÚR KÖZELÍT. KUTYÁS NŐ FELADJA A KUTYÁRA SZÁJKOSARAT, KÍNOS PILLANTÁSOKAT VET VIRÁGOSRA, FEGYELMEZETLEN VÁRJA A KALAUZT. NÉNI A GYORS ROHAMBAN ELŐKAPART VÖRÖS SZEMÉLYIGAZOLVÁNYÁT MAGÁT KIHÚZVA, RETTEGVE MUTATJA AZ IRATOT. ÜGYETLEN FIÚ GYŰRÖTT JEGYET VESZ ELŐ A ZSEBÉBŐL.

VIRÁGOS (lazán a JEGYKEZELŐRE néz, a mobilját mutatja): Online jegy.
JEGYKEZELŐ (értetlenkedve): Parancsol, hölgyem?
VIRÁGOS (kötekedve): Az én jegyem Online.
JEGYKEZELŐ (meglepetten): micsoda?
VIRÁGOS: Azt magának pontosan tudnia kell. Új, tegnaptól lehet. Megvettem a jegyet Online. Tessék, nézze, ott van.
JEGYKEZELŐ (mogorván): Látom, de ezt mégis hogy a fenébe érvényesítem én?

KÖRÜLNÉZ, ÖSSZEKACSINT A KUTYÁS NŐVEL

Mi?

VIRÁGOS: Hát azt magának kell tudnia.
JEGYKEZELŐ: Hát én azt most nem tudom.
VIRÁGOS: És én bajom?
JEGYKEZELŐ: Hát igazán kinyomtathatta volna.
VIRÁGOS: A honlapon ott van, hogy nem szükséges. Nem. Maguk így eladták.
Én kifizettem a jegyem, ne mondja itt nekem, hát itt van, tessék, nézze!
JEGYKEZELŐ (meglepetten): Jól van, hölgyem, jól van, nyugalom. Megkérdezem a központot.

ELŐKERES EGY FÜZETET, SZOLGÁLATI TELEFONJÁÉRT NYÚL, TÁRCSÁZZA, FELVESZIK. A TELEFONOS KISASSZONYT TELEFONON HALLJUK.

JEGYKEZELŐ: Szia! Tót Elvira vagyok a S10-es Győri személyről. Nő. Online jegy.
Mit csinálok?

TELEFONOS KISASSZONY (gépiesen): Jó napot kívánok, Ön a Data Sales Systems Hungary Zrt. szoftverüzemeltetési osztályának telefonos információs vonalát hívta. Aradi Tímea vagyok. Tájékoztatom, hogy a hívást cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti. Az adatok tárolásával kapcsolatos információkért, a datasalesystemshungary.hu per az adatok tarolasa es megorzese oldalon tájékozódhat. Miben segíthetek az úrnak?

JEGYKEZELŐ: Szia! Tóth Elvira, S10-es Győri személyről. Online jegy. Mit csinálok?

TELEFONOS KISASSZONY: Jó napot kívánok. Legyen kedves pontosítsa a problémát.

JEGYKEZELŐ (türelmetlenkedve): Kislány, itt vagyok a vonaton, egy nő online vett jegyet, mutogatja itt nekem a telefonját. Hogy az életbe érvényesítem én ezt?

TELEFONOS KISASSZONY: Lát KJÚÁR kódot (QR kód) a jegyvásárlást visszaigazoló dokumentumon?

JEGYKEZELŐ: Mér' maga szerint látom? Hogy néz ki?

TELEFONOS KISASSZONY: Mint egy vonalkód, csak kockás.

JEGYKEZELŐ: Ne szórakozzon velem. Mit látok?

TELEFONOS KISASSZONY: Egy Kjúárkódot a jegyvásárlást visszaigazoló e-mail alján.

JEGYKEZELŐ: (kiszól virágosnak): Ilyen, izé, ilyen, vonalkód' van?

VIRÁGOS: Honnan tudjam? Maga a kalauz. Van rajta?

JEGYKEZELŐ (telefonba): Megnézem. (Virágosnak) Mutassa!

VIRÁGOS: Tessék, hát nézze!

JEGYKEZELŐ (telefonba): Ilyen fekete izék össze-vissza?

TELEFONOS KISASSZONY: Egy nagyobb négyzetben?

JEGYKEZELŐ: Igen.

TELEFONOS KISASSZONY: Rendben, most tartsa a KJÚÁR rídert a kódra, és nyomja meg a sárga gombot.

JEGYKEZELŐ (kétségbeesve): A mimet? A hova?

TELEFONOS KISASSZONY: Nézze, Ön, ha minden igaz két héttel ezelőtt részt kellett, hogy vegyen egy továbbképzésen, melynek kertében technikus kollégáink közreműködésével elsajátították, a MÁV számára beszerelt új menetjegyérvényesítő hálózat eszközeinek pontos használatát.

JEGYKEZELŐ: Ja, erre a lógó szarra gondolsz itt a táskán?

TELEFONOS KISASSZONY: Legyen kedves a beszélgetés során kerülni az efféle szavak használatát. Igen a táskához tartozó, szerelt KJÚÁR ríderről van szó, igen.

JEGYKEZELŐ: És mi a fészkes, keserves, szentséges atyaúristent kell most nekem csinálom ezzel az izéval?

TELEFONOS KISASSZONY: Ahogy mondtam, legyen kedves, az eszközt tartsa a menetjegy visszaigazoló e-mailben található kjúárkód fölé, és nyomja meg a sárga gobot.

JEGYKEZELŐ: És akkor mit csinál.

TELEFONOS KISASSZONY: Érvényesíti a kedves utas menetjegyét.

JEGYKEZELŐ: De ráírni valamit nem kell?

TELEFONOS KISASSZONY: Az online vásárolt jegyek előnye, hogy (levegőt vesz, betanult szöveg) az utasnak nem szükséges kinyomtatnia a menetjegyet, hiszen az utas választhat, hogy kinyomtatja-e vagy egy arra alkalmas készülék képernyőjén mutatja be ellenőrzéskor. Így cégünk, a Data Sales Systems Hungary Zrt. nemcsak időt spórol a Magyar Államvasutak utasainak, hanem egyúttal hatékony megoldást kínál a menetjegyek nyomtatásából származó környezeti kár csökkentésére.

JEGYKEZELŐ: Vagyis nem kell?

TELEFONOS KISASSZONY: Nem.

JEGYKEZELŐ INT A VIRÁGOSNAK, VIRÁGOS ODATARTJA A TELEFONT, JEGYKEZELŐ A KÉSZÜLÉK FÖLÉ TARTJA A TÁSKÁHOZ CSATOLT ESZKÖZT. NEM TÖRTÉNIK SEMMI.

JEGYKEZELŐ: Fölé van tartva, de nem pittyen.

TELEFONOS KISASSZONY: Nyomja meg a sárga gombot a készülék oldalán.

JEGYKEZELŐ (a VIRÁGOSNAK): Meg kő' nyomni az oldalán!

VIRÁGOS MEGNYOMJA A TELEFON OLDALÁT

JEGYKEZELŐ: Megnyomtuk. Nem pittyen.

TELEFONOS KISASSZONY: Győződjön meg róla, hogy a készülék megfelelően van-e hozzácsatlakoztatva a menetjegynyomtató táskához.

JEGYKEZELŐ: Azt mégis hogyan látom?

TELEFONOS KISASSZONY: Be van-e dugva?

JEGYKEZELŐ: Ja, be van dugva. Ja, melyik gomb?

TELEFONOS KISASSZONY: A sárga a készülék oldalán.

JEGYKEZELŐ: Mámint' ezen a szaron a kezemben?

TELEFONOS KISASSZONY: Igen.

JEGYKEZELŐ: Na, pittyent. Én most?

TELEFONOS KISASSZONY: Sikeresen Érvényesítette az utas jegyét.

JEGYKEZELŐ: Hálelúja! Köszönöm szépen kislány! A viszont hallásra. (az utasoknak) jó utat kívánok.

JEGYKEZELŐ BELÉP A VONAT WC-BE. PÁR PILLANAT MÚLVA TELEFONCSÖRGÉST HALLUNK.

XV. SZÍN

JEGYKEZELŐT LÁTJUK A VONAT WC-N.

MARKÓ (hadar): Jó napot kívánok, Markó István vagyok, az Intrum Mundi Zrt. megbízásából keresem. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti...

JEGYKEZELŐ: Sajnálom, nem a...

MARKÓ (ingerülten): Most én beszélek.

JEGYKEZELŐ: Hogy mit?

MARKÓ: Én beszélek. Legutóbb nem hagyta végig mondani, amit akartam...

JEGYKEZELŐ: Már ne haragudjon, de hogy jön ahhoz, hogy lekussol...

MARKÓ (határozottan): Önnek cégünk felé tartozása van melyet a mai napig nem rendezett többszöri hivatalos...

JEGYKEZELŐ: Téved.

MARKÓ: Nem. Ön Tóth Elvira, nem igaz?

JEGYKEZELŐ: De. Apropó, ha szabad megkérdezni, honnan van meg a telefonszámom?

MARKÓ: Ez olcsó trükk, kedves Elvira! Nagyon olcsó trükk!

JEGYKEZELŐ: Mi?

MARKÓ: Tudja azt maga.

JEGYKEZELŐ: De nem, kérem tájékoztasson, honnan van meg az én telefonszámom önnek, és pontosan mit akar tőlem.

MARKÓ: Azt nagyon jól tudja a múlt héten küldött levelünk...

JEGYKEZELŐ: De egyetlen levelet nem küldtek még nekem.

MARKÓ: De.

JEGYKEZELŐ: Nem.

MARKÓ: De.

JEGYKEZELŐ: Nem.

MARKÓ: Nézze, ezzel csak raboljuk egymás idejét, ha nem intézi el öt napon belül, jogi útra tereljük.

JEGYKEZELŐ: Engem?

MARKÓ: Nem, az ügyét.

JEGYKEZELŐ: Milyen ügy?

XVI. SZÍN

FORDUL A SZÍN. MARKÓ IRODÁJÁT LÁTJUK.

MARKÓ: Jó, hagyjuk ezt abba. Jövőhét végéig jelenjen meg ügyfélszolgálatunkon, ott tájékozódhat és rendezheti a tartozását jogi következmények nélkül. A viszont hallásra.

LERAKJA. A TELEFONT. LEVESZI A HEADSET-ET. AZ ÓRÁN 15:30. FÁRADT. FELÁLL, FÚJ EGYET. MEGSZÓLAL A CÉGES TELEFON. HEADSET-BE

MARKÓ: Igen, tessék, Markó István vagyok az Intrum Mundi Zrt. képv...

TELEFONOS KISASSZONY: Szia, Timi. Data sales... szomszédasztal. Hehe.

MARKÓ: Ömm szia, milyen ügyben segíthetek a „kisasszonynak” hehe.

TELEFONOS KISASSZONY: Hááááát. Te mikor szoktál itt végezni?

MARKÓ: Négy és öt között. Te? Öt után, gondolom.

TELEFONOS KISASSZONY: Igeeeen. És mit csinálsz este?

MARKÓ: Húh, hát... gondoltam... hogy... egy. Khm. Szívesen innék el egy egy üveg bort egy kedves ügyféllel, ha érti a kisasszony, hogy mire gondolok (átles, kacsint)

TELEFONOS KISASSZONY(visszakacsint): Hát... és... ki lesz a szerencsés.

MARKÓ (kissé zavarban): Gratulálunk, Ön ma a 100. betelefonálónk! Nyereménye egy exkluzív vacsora az Intrum Mundi Zrt. tartozáskezelő divíziójának a diszpécsterszolgáltatásért felelős junior accountjával. Nyereményét ma este nyolc órakor, a Marek József utca 22.-es szám alatt veheti át.

TELEFONOS KISASSZONY: Óh, hát köszönöm. Nagyon boldog vagyok, és egyben köszönöm a részletes tájékoztatást. Hányas kapucsengő alatt vehetem át eme értékes nyereményt?

MARKÓ (nyel): 28-as.

TELEFONOS KISASSZONY: Ó, hát ebben az esetben, kérem, írjon fel az úr a víájpí listára, 9 óra felé érkezem. Pááááá!

SÖTÉT. GYORSÍTOTT FELVÉTEL-SZERŰEN ELTELIK AZ IDŐ, MAKRÓT LÁTJUK TELEFONT KAPKODNI, AZ UTOLSÓVAL NAGYON HOSSZAN BESZÉL, AZ ÓRA 16:10-KOR ÁLL MEG, AMIKOR BEFEJEZI, ÖSSZESZEDI A DOLGAIT LELÉP.

XVII. SZÍN

BEVÁSÁRLÓKÖZPONT. HATALMAS SOROK A KASSZÁKNÁL. MARKÓT LÁTJUK A SORBAN. ELŐTTE PICSÁ. UTOLSÓ TERMÉKE EGY BEZACSKÓZOTT KENYÉR.

PÉNZTÁROS: Ezen nincs kód.

PICSÁ (affektál): Miii?

PÉNZTÁROS: Kód. Honnan tudjam így, mi ez?

PICSÁ (nyávog): Most én tudjam akkor?

PÉNZTÁROS (szúr): Hát maga vette.

PICSÁ (rángatja a vállát): Valami fitnessz izé volt. Na. Ilyen akciós.

PÉNZTÁROS (vizsgáztat): De mi? Kenyér? Cipó? Vekni? Mi?

PICSÁ (dühös): Hát a tököm tudja.

PÉNZTÁROS (visszakézből a másik pénztáros elé tolja az árut): Juli, mi ez?

JULI: Valamilyen kenyér, nem?

PÉNZTÁROS: Ja, de milyen?

JULI: Hívd fel a pékséget, nem?

PÉNZTÁROS: Jó. (Komótosan tárcsáz, kicseng) Hálló, itt előttem egy kenyér. Barna. Tetején mag. Szezám. Mi ez? (Csend) Jó drága, adjad, adjad. Szia. (Hosszas csend) Szia kincsem. Itt előttem egy kenyér. Barna. Tetején mag. Szezám. Mi ez? (Mond valamit neki) Mi? Ja, kör. Kör, igen. Jó-jó. Adjad. (csönd) Drága! Kenyér. Barna. Tetején mag. Szezám. Mi ez? Mi? Ja izé... valami fitnessz... Wellness?

(PICSÁNAK hangosan) Wellness? (Picsa kinéz a telefonból, vállat ránt, szája lebiggyen) Akkor wellness (kényelmesen papírt vesz elő, a pékáruk jegyzékét): Wellness... Wellness... (MARKÓ az óráját nézegeti, telefonnal babrál, sóhajt, PÉNZTÁROS türelemre inti) De most vekni vagy cipó....? Juli, ez vekni vagy cipó?

JULI: Nem mindegy? Drágább?

PÉNZTÁROS: Ez akciós.

JULI: Akkor cipó.

PÉNZTÁROS BEÜTI A CIPÓ KÓDJÁT, A KÓD NEM JÓ

PÉNZTÁROS: Juli. Juli. Juli nem jó a kód.

JULI: Hát lehet kicserélték. Hívd a Pétert, nem?

PÉNZTÁROS (tárcsáz, kicsneg): Péter. Wellness cipő. Akciós. Nem jó a kódom. Jó, de diktáld. (Beüti, a gép beveszi) De Péter! Ez a vekni! Jó Péter, akkor vekni. (Lerakja. Picsának, elégedett mosolyogva) Wellness vekni! (picsa megrántja a vállát) Négyezer-kettőszázötvenöt.

PICSA KÁRTYÁT VESZ ELŐ. PIN KÓDOT ÍR. MARKÓ KÖVETKEZIK.

MARKÓ: Kezét csókolom, csak ez a két üveg rose bor lesz.

PÉNZTÁROS: Jól van, látom mi ez. (kedvetlenül lepittyenti) Kétezer-háromszázötvenes.

MARKÓ MÁSHOVÁ NÉZVE, FÁRADTAN ODANYÚJT EGY KÁRTYÁT

PÉNZTÁROS (mérgesen): uram, uram, uraaam, ez nem lesz jó.

ÉN (legmélyebb káprázataiból): jaj, igen, tessék, micsoda?

PÉNZTÁROS: a bankkártyáját legyen szíves, ez egy személyigazolvány.

SÖTÉT.

XVIII. SZÍN

LASSAN JÖN FEL A FÉNY. KANAPÉ. ASZTALON BOR. MARKÓ ÉS TELEFONOS KISASSZONY EGYMÁS MELLETT. NEVETNEK. MARKÓ MEGFOGJA TELEFONOS KISASSZONY COMBJÁT. TELEFONOS KISASSZONY HEZITÁL. HIRTELEN CSÓK. TELEFONOS KISASSZONY EGY TÁVOLI ASZTALON ÉSZRE VESZ VALAMIT LELÖKI MARKÓT.

MARKÓ (megijed): Mi az?

TELEFONOS KISASSZONY (felvisít): Te jó isten, mi az ott?

MARKÓ (meglepetten): Hol? Micsoda?

TELEFONOS KISASSZONY: Az ott, az asztalon.

MARKÓ: Monitor?

TELEFONOS KISASSZONY: Nem. De mellette, az mi?

MARKÓ: Könyvek?

TELEFONOS KISASSZONY: Azokon.

MARKÓ: Az egy tusfürdő.

TELEFONOS KISASSZONY : Nade milyen tusfürdő?

MARKÓ: Mit milyen? (nevetve) Old Spice.

TELEFONOS KISASSZONY (felháborodva): Hát ez az Old Spice. Ki használ már ilyent? Mi? Ki Hát az öregek. Hát benne van a nevében is, hogy Old. Hát... nekem már az elején gyanús volt valami.

MARKÓ: Mi?

TELEFONOS KISASSZONY: Hát te hülye vagy bazd... hát nem tudod?

MARKÓ: Mit?

TELEFONOS KISASSZONY: Hát, hogy az igazi férfiak Axe-ot használnak.

MARKÓ: (csönd, mosolyog): újra próbálkozik.

TELEFONOS KISASSZONY: Ne! Ne nyúljal hozzám! Érted?

MARKÓ: De... figyelj, ne haragudj, ezt én most nem értem.

TELEFONOS KISASSZONY : Mit nem értesz?

MARKÓ: Hogy mi most a bajod, azt.

TELEFONOS KISASSZONY: Az bazmeg, hogy nem használunk Old Spice-t érted? Mert nem és kész. Érted? Ez olyan, mint a szandál meg a zokni. Vágod? Már eleve gyanús volt nekem valami veled...

MARKÓ: (csönd)

TELEFONOS KISASSZONY: (csönd) Figyelj, én most elmegyek... (összeszedi a cuccát) elmegy.

MARKÓ: Hát, nézd, ha csak ez a baj. Izé, van másik is...

TELEFONOS KISASSZONY: Mindegy, ezt nem értheted. Ennyi. Bocs. Szia. Engedj ki, légy szives.

MARKÓ: Jó, okés, nem tartalak itt. (kikíséri, elköszönnek)

XIX. SZÍN

ÁLLOMJELENET. A SZÍNPADON SORRA KÖVETIK EGYMÁST A KARAKTEREK.

MARKÓ csókkal engedi ki az ajtón a telefonos kisasszonyt reggel, az ajtóból VIRÁGOS NŐ lép be a szobába, aki a kutyás kutyáját simogatja. BÁTTYA halad át a sráccal borozva. A háttérben a PÉNZTÁROSNŐ a húszszreszből zsemlével ad vissza, miközben egy hang szólal meg „Kedves Markó úr, nagyon köszönöm, hogy értesített, természetesen rendezni fogom a tartozásom, elnézést kérek, hogy rabolta drága idejüket.” Kiderül, hogy ez a KALAUZ hangja, aki miután lerakta, folyékony angolsággal segít a jegyét érvényesíteni a külföldi lánynak, majd a NÉNIT látjuk, aki egy rózsaszín macival játszik a kék katonai rugdalózóba öltöztetett kisbabával „szép kisfű, szép kisfiú” - mondja neki. Miközben a POSTÁS nagy angyalszárnyakon kézbesíti a levelet az anyukának, akinek a kezét a TAXIS fogja boldogan. Őket BICIKLIS fotózza, akinek a boltos srác támasztja meg a biciklijét miközben az ÜGYETLEN FIÚ egy aktatáskával és a póló fölé megkötött nyakkendőben telefonálgat. Markó irodájának íróasztalán a TELEFONOS KISASSZONY ül, aki csábosan hívogatja ujjával az asztalra. Ekkor megcsörren a telefon.

SÖTÉT.

XX. SZÍN

MARKÓ AZ ÁGYBAN A TELEFONÉRT NYÚL.

FIATALEMBER (kimérten): Jó napot kívánok, Sebestyén Milán vagyok az Nextspace Holding Hungary Kft. megbízásából keresem. Tájékoztatjuk, hogy a beszélgetést cégünk minőségbiztosítási okokból rögzíti...

MARKÓ: Ez most komoly?

FIATALEMBER (mély levegőt vesz): Kedv...

MARKÓ (kómásan): de korareggel...?

FIATALEMBER (arrogánsan): Nézze, ez a maga dolga!

MARKÓ (ásít): Anyám nem hív ilyenkor...

FIATALEMBER (sürgeti): Nézze nekem...

MARKÓ: Nézze?... de ne vicceljen már... Aki ilyenkor hív, azt én többnyire tegezem.

FIATALEMBER (határozottan): Ezt... ezt most azonnal fejezze be! Én egy komoly ügygel...

MARKÓ (közben feláll az ágyból, fenyegetően): a lónak a faszát kedves barátom, maga engem kora reggel...

FIATALEMBER: Munkanap van!

MARKÓ: Szarom én azt le!

SÖTÉT, TAPS.

Fischer György: Aurora